

С.В.Дениско, С.І.Кубів

ПШУК РОЗГОРТНИХ ПОВЕРХОНЬ СЕРЕД ВІДТВОРОВАНИХ
З ДОПОМОГОЮ ПЕВНОГО МЕХАНІЗМУ ЛІНІЙЧАСТИК ПОВЕРХОНЬ

Нехай пряма $M_1 M_2$ проходить через кінці M_1, M_2 радіусів двох кіл Γ_1, Γ_2 , розміщених відповідно у площині α_1, α_2 , а точки O_1, O_2 - центри кіл Γ_1, Γ_2 .

Радіус $O_1 M_1$ повертається навколо точки O_1 в площині α_1 , а радіус $O_2 M_2$ навколо точки O_2 в площині α_2 так, що відношення кута повороту одного радіуса до кута повороту другого - величина стала. При цьому пряма $M_1 M_2$ відтворюватиме лінійчасту поверхню. Це відтворювання можна реалізувати з допомогою певного механізму.

Для того щоб поверхня з названого класу була розгортною, необхідне і достатнє виконання умови

$$\begin{aligned} & 2a(A\sin\varphi b\cos\kappa\varphi + B\cos\varphi b\sin\kappa\varphi + \\ & + C\sin\varphi c\cos\kappa\varphi + D\cos\varphi c\sin\kappa\varphi) + \\ & + R_1(L\sin\kappa\varphi + K\cos\kappa\varphi) - R_2(N\sin\varphi - M\cos\varphi) = 0, \end{aligned} \quad (I)$$

де R_1, R_2 - радіуси кіл Γ_1, Γ_2 ; $\varphi, \kappa\varphi$ - кути повороту радіусів $O_1 M_1, O_2 M_2$; $A = (\bar{e}_3 \bar{\mu}_1, \bar{\mu}_2)$, $B = (\bar{e}_3 \bar{v}, \bar{\mu}_2)$,

$C = (\bar{e}_3 \bar{\mu}_1 \bar{v}_2)$, $D = (\bar{e}_3 \bar{v}_1 \bar{v}_2)$, $K = (\bar{\mu}_1 \bar{v}_1 \bar{v}_2)$,

$L = (\bar{v}_1 \bar{\mu}_1 \bar{\mu}_2)$, $M = (\bar{\mu}_2 \bar{v}_1 \bar{v}_2)$, $N = (\bar{v}_2 \bar{\mu}_1 \bar{\mu}_2)$,

причому $\bar{\mu}_1 \perp \bar{v}_1, \bar{\mu}_2 \perp \bar{v}_2, |\bar{\mu}_i| = |\bar{v}_i| = 1$, \bar{e}_3 належить ортогональному координатному реперу $\{O, \bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3\}$, вибраному так, що $\overline{O\bar{O}_1} = a\bar{e}_3, \overline{O\bar{O}_2} = -a\bar{e}_3; \overline{O\bar{M}_1} = R_1(\bar{\mu}_1 \cos\varphi + \bar{v}_1 \sin\varphi),$

$\overline{O\bar{M}_2} = R_2(\bar{\mu}_2 \cos\kappa\varphi + \bar{v}_2 \sin\kappa\varphi).$

Розшук розгортних поверхонь для випадку, коли площини α_1, α_2 паралельні, розглянуто нами раніше*.

Тепер пошук розгортних поверхонь розглядаємо без будь-якого обмеження на положення площин α_1, α_2 , але тривіальний випадок, коли α_1, α_2 суміщаються, виключаємо.

* Дениско С.В. Про деякі способи відтворення розгортних поверхонь. - Вісн. Львів. ун-ту. Сер. мех.-мат., 1982, вип. 20, с. 83-86.

З умови (I) випливають такі необхідні умови існування розгортної поверхні:

$$2aD + R_1K - R_2M = 0 ,$$

$$2aB\kappa + 2aC + R_1\kappa L - R_2N = 0 ,$$

$$2aA\kappa - a(\kappa^2 - 1)D - \frac{1}{2}R_1\kappa\kappa^2 + \frac{1}{2}R_2M = 0 ,$$

$$-2aB\left(\frac{1}{3!}\kappa^2 + \frac{1}{2!}\right)\kappa - 2aC\left(\frac{1}{3!} + \frac{1}{2!}\kappa^2\right) - \frac{1}{3!}\kappa^3LR_1 + \frac{1}{3!}NR_2 = 0 ,$$

$$\begin{aligned} & -\frac{2}{3!}a\kappa A(\kappa^2 + 1) + 2aD\left(\frac{1}{4!}\kappa^4 + \frac{1}{2!}\frac{1}{2!}\kappa^2 + \frac{1}{4!}\right) + R_1\kappa\frac{1}{4!}\kappa^4 - \\ & - R_2M\frac{1}{4!} = 0 , \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} & 2aB\left(\frac{1}{5!}\kappa^5 + \frac{1}{3!}\frac{1}{2!}\kappa^3 + \frac{1}{4!}\kappa\right) + 2aC\left(\frac{1}{5!} + \frac{1}{3!}\frac{1}{2!}\kappa^2 + \right. \\ & \left. + \frac{1}{4!}\kappa^4\right) + R_1L\frac{1}{5!}\kappa^5 - R_2\frac{1}{5!}N = 0 , \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} & 2aA\left(\frac{1}{5!}\kappa^5 + \frac{1}{3!}\frac{1}{3!}\kappa^3 + \frac{1}{5!}\kappa\right) + 2aD\left(-\frac{1}{6!}\kappa^6 - \right. \\ & \left. - \frac{1}{4!}\frac{1}{2!}\kappa^4 - \frac{1}{4!}\frac{1}{2!}\kappa^2 - \frac{1}{6!}\right) - R_1\kappa\frac{1}{6!}\kappa^6 + R_2M\frac{1}{6!} = 0 , \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} & 2aB\left(-\frac{1}{7!}\kappa^7 - \frac{1}{5!}\frac{1}{2!}\kappa^5 - \frac{1}{3!}\frac{1}{4!}\kappa^3 - \frac{1}{6!}\kappa\right) + 2aC\left(-\frac{1}{7!} - \right. \\ & \left. - \frac{1}{5!}\frac{1}{2!}\kappa^2 - \frac{1}{3!}\frac{1}{4!}\kappa^4 - \frac{1}{6!}\kappa^6\right) - \frac{1}{7!}\kappa^7R_1L + \frac{1}{7!}R_2N = 0 . \end{aligned}$$

Звідси $\kappa = 1$. Крім того, якщо $a \neq 0$, необхідні умови існування розгортної поверхні такі:

$$B + C = 0 , \quad R_1K - R_2M = 0 ,$$

$$A=0, D=0, R_1L-R_2N=0.$$

Коли ж $A=0$, то умови набирають вигляду

$$R_1K-R_2M=0,$$

$$R_1L-R_2N=0.$$

У першому випадку маємо всі еліптичні конуси та еліптичні циліндри. Для еліптичного конуса кола Γ_1, Γ_2 належать одній і тій же сім"ї кругових перерізів, а для еліптичного циліндра – одній або різним сім"ям кругових перерізів.

У другому випадку матимемо всі еліптичні циліндри. Причому кола Γ_1, Γ_2 належать різним круговим перерізам.

Стаття надійшла до редколегії 18.03.85

УДК 512.553

О.Д.Артемович, О.Л.Горбачук

ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ I -РАДИКАЛИ

Всі розглядувані кільця – асоціативні, а всі модулі – праві унітарні. Крім того, надалі користуватимемося термінологією з праць [2, 3]. Категорію всіх правих диференціальних модулів наздім диференціальним кільцем R позначимо через $Dmod-R$.

Кожному правому диференціальному ідеалу I диференціального кільця R зіставимо диференціальний радикал σ_I [3], який називається диференціальним I -радикалом, причому такий, що клас $T_I = \{M \in Dmod-R / MI = M\}$ радикальний для σ_I .

Зauważення 1. Кожний диференціальний I -радикал задається також двостороннім диференціальним ідеалом $S = RI$.

Перенесемо деякі результати статті [2] на диференціальний випадок. Для цього введемо декілька понять і доведемо необхідні твердження.

Означення 1. Диференціальним радикалом Джекобсона $\mathcal{J}^\alpha(M)$ правого диференціального R -модулля M називається перетин його максимальних диференціальних підмодулів.

Означення 2. Диференціальний підмодуль K диференціального модулля M називається диференціально косуттєвим, якщо з умови